

KURENDA SZKOLNA

za miesiąc Grudzień 1864. r.

N^o 12.

L. 920.

S.

Pan Eugeniusz Łazowski nauczyciel przy wyższem gimnazyum akademickiem we Lwowie wydał dziełko pod tytułem: „Pierwsze zasady gramatyczne języka polskiego“, które przy udzielaniu nauki języka polskiego po szkołach trywialnych i parafialnych dobre oddać może usługi. Ponieważ nadto dziełko to taniością się zaleca, życzeniem jest Władz szkolnych, aby go nauczyciele nabywali częścią na własny użytek a częścią dla bibliotek szkolnych.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 1. grudnia 1864.

L. 991.

S.

Libor Hannak prowizoryczny nauczyciel w Olschan w Morawie został za obrazę Majestatu na sześciotygodniowy areszt zasądzony i od zawodu nauczycielskiego usunięty. O czém się na mocy Odezwy w c. k. Komisji Namiestniczej z dnia 7. Grudnia b. r. do L. 22744. Dozorem Szkolnym Dystryktowym i Dyrekcyom Szkół głównych w tym celu daje wiadomość, aby Hannaka, gdyby się w tych stronach zjawił, do czynności przy szkołach niedopuszczano —

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 13. Grudnia 1864.

L. 852.

S.

Odezwe W. c. k. Komisyi Namiestniczėj z dnia 8. października b. r. L. 25989. urządzającą wykład nauki języka niemieckiego w szkołach ludowych a w ścisłym związku zostającą z Odezwą W. Prezydium c. k. Komisyi Namiestniczėj z dnia 9. Lipca 1862 do L. 224/praes. ogłasza się drukiem w tym celu, aby się PP. nauczyciele do rozporządzeń w téjże Odezwie podanych ściśle zastósowali a do uprawy języka niemieckiego i sami należycie się wzięli i młódz szkolną do nauczania się tegoż języka nakłaniali i stósownie instruowali. — WWJJXX. Jnspektorom Szkół Dystryktowym i Dyrektorom Szkół główny li poleca się, aby nauczycieli pod swym bezpośrednim zarządem zostających do przestrzegania rozporządzeń w Reskrypcie niniejszym zawartych zachęcali a wraze potrzeby zniewalali.

Nr. 25989. An das Hochwürdigc bishöfliche Consistorium in Krakau.

Die in den lezt verfloffenen zwei Jahren gemachte Erfahrung hat gelehrt, daß der mit h. o. Erlaß v. 9. Juli 1862. Z. 224/praes. für die Behandlung des deutschen Sprachunterrichtes vorgezeichnete Weg selbst auch in dem Falle, daß der betreffende Lehrer die deutsche Sprache mit besonderer Vorliebe behandeln würde nicht zum gewünschten Ziele führen, daher der H. Schulrath Dr. Macher bei Gelegenheit der im verfloffenen Frühjahr vorgenommenen Visitation sämmtlicher Haupt- Unterreal- und Mädchenschulen des westlichen Galiziens mit den betreffenden Schuldistrictsausssehern und Lehrern in Erwägung gezogen hat, durch welche Mittel diesem großen Uebelstande an Volks- und rüch- tlich Hauptschulen abzuhelpen wäre.

Vor Allem würde fast einmüßig die Nothwendigkeit zweckmäßiger deutscher Lesebücher ausgesprochen und der Antrag gestellt, daß die nicht für deutsche Volksschulen in andern Kronländern bestimmten, mit Erlaß des hohen k. k. Staatsministeriums vom 22. August 1861. Z. 6093 auch zum Gebrauche für

die hierländigen Volksschulen anempfohlenen drei deutschen Lesebücher auch hierlandes eingeführt werden.

Dies veranlaßt die k. k. Staatshalt.-Commission das hochw. bishöfl. Consistorium unterm 15. Juli L. J. 3. 16607. zu ersuchen wegen Einführung dieser deutschen Lesebücher an den Volksschulen der Krakauer Diözese vom Schuljahre 1864/5 angefangen das Entsprechende zu verfügen.

Dabei muß man jedoch die im bezogenen Erlaß gemachte Bemerkung wiederholen, daß auch in Zukunft dem deutschen Sprachunterrichte in erster Reihe die bisherigen Sprachbücher zu Grunde gelegt werden sollen. Ferner daß diese Lesebücher nicht nur zum mechanischen, sondern auch zum sachlichen Lesen und zur praktischen Anwendung der sprachlehrlichen Regeln zu benützen wären, daher das Lesen stets mit dem Uebersetzen zu verbinden sein dürfte. Mit der Einführung dieser Lesebücher, wenn sie auch in der oben angedeuteten Weise richtig behandelt würden, wäre dem erwähnten Uebelstande noch immer nicht nachhaltig abgeholfen.

Der genannte Schulrath hat zu diesem Zwecke nachstehende Mittel in Antrag gebracht.

1. Zweckmäßige Behandlung des Elementarz niemiecki, welcher das Anfangsbüchlein für den deutschen Sprachunterricht an Schulen mit polnischer Unterrichtssprache ist.

Zu diesem Behufe dürften nachstehende Winke für die Lehrer nicht überflüssig sein:

- a. Die Lehrer sollen bei jedem Absätze und Paragraphe dieser polnisch deutschen Fibel so lange verweilen, bis ihm die Schüler zum gehörigen Lesen und richtiger Betonung der darin vorkommenden deutschen Wörter und Sätze zum wichtigen Verständnisse der in einem jedem Paragraphen enthaltenen orthographischen und grammatikalischen Regeln gebracht haben.
- b. Die Schüler sollen die Bedeutung eines jeden deutschen Wortes und Satzes in der Schule und zu Hause wie am genauesten erlernen, und abschreiben, zu welchem Zwecke sich ein jeder Schüler mit einer Schreibtheke zu versehen hat, in welcher der Lehrer die vorkommenden Fehler zu verbessern hätte. Da die Schüler bereits in der I. Klasse einzelne Wörter und kleine Sätze in ihrer Muttersprache schreiben lernen, so haben sie anfänglich

beim deutschen Sprachunterrichte in so lange sie die deutsche Kurrentschrift nicht kennen die deutschen Wörter mit lateinischen Buchstaben zu schreiben.

c. Bei der Durchprüfung der eingelernten und abgeschriebenen Lesestücke, sollen die Schüler die einzelnen deutschen Wörter und Sätze nebst deren Bedeutung auf der Tafel aufschreiben, und sich hiedurch in der deutschen so wie auch in der Orthographie ihrer Muttersprache üben. —

d. Das Lesen der gedachten polnisch-deutschen Fibel vom §. 1 bis 32. wird den Schülern bei einer entsprechenden Anleitung des Lehrers mit Benützung der am Ende des Lehrbuches für denselben enthaltenen Bemerkungen durchaus keine Schwierigkeiten bereiten, weil die deutschen Wörter und Sätze in diesen Paragraphen mit lateinischen Lettern gedruckt sind, welche die Kinder bereits in der ersten Klasse lesen gelernt haben.

Die schwierigste Parthie zur Behandlung in diesem Büchlein ist der Übergang vom Lesen ganzer Sätze mit polnischen Buchstaben (Seite 26.) zum Lesen größerer Sätze mit deutschen Buchstaben (Seite 28.) Wie man sich diesen Übergang erleichtern kann, wurde im h. o. Erlasse v. 9. Juli 1862 Z. 224/praes, auseinander gesetzt, worauf sich hier bezogen wird.

e. Wenn die Schüler auf diese Art etwa die Hälfte der polnisch-deutschen Fibel absolviert haben, so können sie in dem deutschen Lesen und Übersetzen des ersten deutschen Lesebuches für den deutschen Sprachunterricht in nicht deutschen Volksschulen geübt werden, weil sie dann die in diesem Lesebuche im Anfange enthaltenen kleinen Sätze mit geringer Nachhilfe des Lehrers versehen werden.

2. Nachdem der in der polnisch-deutschen Fibel enthaltene Lehrstoff in jeder Beziehung volles Eigenthum fast eines jeden Schülers in der 2. Klasse geworden ist, soll in der 3. und sodann in der 4. Klasse der deutsche Sprachunterricht mit Benützung der praktischen Grammatik, dann des 2. und 3. Lesebuches für den deutschen Sprachunterricht in nicht deutschen Volksschulen fortgesetzt werden, wobei die Schüler die vorkommenden grammatischen Regeln und Vokabeln gründlich einlernen und die in der praktischen Grammatik vorkommenden Übungsaufgaben aus der Muttersprache in die deutsche Sprache und umgekehrt mündlich und nach Deutlichkeit auch schriftlich zu übertragen hätten. Bei der Verbesserung der schriftlichen Arbeiten muß gleichfalls nach den im Absätze c. enthaltenen Andeutungen vorgegangen werden.

Da zur Erlernung einer jeden Sprache Übung gehört, so dürfte es nicht unzweckmässig sein, daß sich der Lehrer bei Behandlung der praktischen Grammatik in der 3. noch mehr in der 4. Klasse neben der polnischen Unterrichtssprache auch der deutschen bediene, ohne jedoch dem wichtigen Verständnisse Eintrag zu thun. Die Regeln wären nämlich nachdem die betreffenden Beispiele bereits aufgearbeitet wurden, immer zuerst in polnischer Sprache zu erklären, und wenn sie von den Kindern schon gut aufgefaßt worden sind, auch in deutscher Sprache zu wiederholen. Beim Antworten hätten sich die Kinder ebenfalls der polnischen und deutschen Sprache zu bedienen.

3. Zur Erlangung einer größeren Fertigkeit im Deutschen wäre es angedeutet, daß die Lehrer mit den Kindern in den 2 höhern Klassen recht viel deutsch sprechen, was bis nun an den wenigsten Hauptschulen stattfindet.

4. Eine Ursache daß die Resultate aus dem deutschen Sprachunterrichte an den meisten Schulen so ungünstig waren, ist auch in dem Umstande zu suchen, daß viele Hauptschullehrer außer der Schulzeit selten oder niemals in der deutschen Sprache arbeiten, nie deutsche Bücher methodischen oder didaktischen oder eines andern Inhaltes oder auch eine deutsche Zeitung lesen, darum in der deutschen Sprache selbst schwach sind dieselbe auch deshalb nicht mit der nöthigen Vorliebe betreiben.

Jeder Trivial- und namentlich Hauptschullehrer soll beide Sprachen die polnische und deutsche kultiviren, und nach Kräften bemüht sein, aus beiden Sprachen ein günstiges Unterrichtsergebnis zu erzielen. Es ist daher unumgänglich notwendig daß sich die Volksschullehrer in freier Zeit auch mit dem Lesen deutscher Bücher belehrenden Inhaltes und pädagogischer Zeitschriften befassen, wozu den Lehrern an vielen Hauptschulen die Schulbibliothek reichliche Gelegenheit biethet. Jede Trivial- und Hauptschule sollte im Besitze des österr. Schulboten (kostet ganzjährig 3 fl. 40 kr. ö. W.) und jede Hauptschule noch im Besitze der Volksschule (kostet ganzjährig 3 fl. 50 kr. ö. W.) und wo möglich auch der deutschen Krakauer Zeitung (kostet ganzjährig 16 fl. ö. W.) sein. Die hierfür entfallenden Kosten könnten an Hauptschulen aus den Aufnahmgeldern bestritten werden. Wo diese pädagogischen Zeitschriften bestehen, sollten sie von allen Lehrern der betreffenden Schule auch gewissenhaft benützt werden, worüber die Schuldistriktsaufseher zu wachen hätten.

Die k. k. Statthaltereicommission glaubt es dem Ermeßsen des hochw. bishöflich. Consistorium überlassen zu sollen, ob und in wieferne diese vom Hrn. Schulrathe Dr. Macher in Antrag gebrachten Mittel, welche übrigens in dem Erlasse des bestandenen Unterrichtsministeriums vom 5 Februar 1856 Z. 13109 (intimirt mit Landes-Regierungs-Verordnung vom 11. Mai 1856 Z. 4211) ihre Begründung finden, anzuwenden wären.

Krafsau am 8. Oktober 1864.

To samo po polsku:

Doświadczenie nabyte w ostatnich dwóch latach okazało, że sposób traktowania nauki języka niemieckiego reskryptem W. c. k. Prezydium Komisji Namiestniczej z dnia 9go Lipca 1862. do L. 224 praes. wytknięty, nawet w tym razie do pożądanego celu nie wiedzie, chociażby właściwy nauczyciel z szczególnem zamiłowaniem język niemiecki traktował. Dlatego też P. Radca Szkolny Dr. Macher wizytując ubiegłej wiosny wszystkie główne, niższo realne i panieńskie szkoły w zachodniej Galicyi, obmyślał pospół z właściwymi Dozorcami Szkół Dystryktowych i z nauczycielami sposoby, jakimiby się zaradzić dało temu wielkiemu niedostatkowi.

Przedewszystkiem oświadczone się jednogłośnie za potrzebą stosownych niemieckich książek do czytania i stawiono wnioszek, aby trzy niemieckie książki do czytania Dekretem Wysokiego c. k. ministerstwa Stanu z dnia 22. Sierpnia 1861 do L. 6093. dla szkół ludowych niemieckich w innych krajach koronnych przepisane a na użytek tutejszokrajowych szkół ludowych zalecone, były także i w naszym kraju zaprowadzone.

To zniewoliło c. k. Komisję Namiestniczą upraszać Najprzewielebniejszy biskupi Konsystorz pod dniem 15 Lipca b. r. do L. 16607. o zaprowadzenie tych trzech niemieckich książek do czytania do Szkół ludowych Dyecezyi Krakowskiej już z początkiem roku Szkolnego 1864/5. Powtarza się jednak wzmiankę w powołanym reskrypcie uczynioną, że przy traktowaniu nauki języka niemieckiego także i dotąd używane po szkołach książki niemieckie i nadal stanowić będą podstawę tejże

nauki; tudzież że te książki nietylko do czytania mechanicznego służyć mają, lecz mają być czytane ze zrozumieniem i praktycznem przerabianiem prawideł językowych; dlatego też czytanie ustawicznie z tłómaczeniem łączyć należy. Przez zaprowadzenie tych książek do czytania jeszczeby się niedostatkowi niezapobiegło całkowicie, chociażby je traktowano w sposób co dopiero oznaczony. W tym celu wniósł jeszcze wzmiankowany Radea Szkolny co następuje:

1., aby stósownie postępowano z elementarzem niemieckim, który jest początkową książeczką nauki języka niemieckiego w Szkołach, w których język polski jest wykładowym językiem.

W tej mierze niezawadzą nauczycielom następujące skazówki:

a., nauczyciele powinni się dotąd zatrzymywać nad każdym ustępem i paragrafem tegoż polsko niemieckiego elementarza, dokąd go uczniowie należycie nie czytają, niemieckich wyrazów i zdań w nim zawartych właściwie nie akcentują i ortograficznych jako też językowych prawideł w każdym paragrafie zawartych gruntownie nie rozumieją;

b., uczniowie powinni się jak najdokładniej wyuczyć każdego niemieckiego wyrazu i zdania czy to w Szkole czy w domu i odpisywać go. Na ten cel przygotowuje sobie każdy uczeń zeszyt do pisania, w którym nauczyciel poprawiać będzie błędy przez ucznia popełnione. Ponieważ zaś uczniowie już w pierwszej klasie uczą się pisać pojedynczych wyrazów i krótkich zdań w języku macierzystym, będą także przy nauce języka niemieckiego wyrazy niemieckie tak długo łacińskimi pisać głoskami, dokąd pisma niemieckiego nie poznają;

c., podczas odpytywania ustępów wyuczonych i odpisanych, powinni uczniowie pisać na tablicy pojedyncze wyrazy niemieckie i zdania wraz ze znaczeniem tychże, przez co się ćwiczyć będą tak niemieckiego jak ojczystego języka;

d., przy czytaniu wzmiankowanego polsko - niemieckiego elementarza nie znajdują uczniowie od §. 1 do 32. żadnych trudności, ponieważ wyrazy i zdania niemieckie w tych paragrafach drukowane są

czcionkami łacińskimi, których się dzieci już w pierwszej klasie były nauczyły. Trudności te tem pewniej miejsce mieć nie będą, jeśli nauczyciel stósując się do uwag przy końcu książki dlań po-
danych, nie zostawi uczniów bez stósnego naprowadzenia. Naj-
większą trudność stanowi przejście z czytania całych zdań pol-
skimi głoskami (str. 26) do czytania większych zdań niemieckimi
głoskami. (str. 28) Jakim sposobem przejście to ułatwić należy,
wyluszczone już w Odezwie tutejszej z dnia 9go Lip'a 1862 do
L. 224/praes, na co się dość odwołać.

e., Jeżeli uczniowie w taki sposób przeszli przynajmniej połowę polsko-
niemieckiego elementarza, natenczas mogą być ćwiczeni w niemiec-
kiem czytaniu i tłómaczeniu pierwszej niemieckiej książki do czy-
tania przeznaczonej na naukę języka niemieckiego w szkołach lu-
dowych niemieckich, albowiem wtedy przy pomocy nauczyciela będą
mogli zrozumieć małe zdania na początku tejże książki do czyta-
nia umieszczone.

2., Gdy sobie uczniowie drugiej klasy materyał naukowy w polsko-
niemieckim elementarzu zawarty ze wszechmiar przywłaszczyli, powinno
się naukę języka niemieckiego w 3 i 4 klasie prowadzić dalej na pod-
stawie praktycznej gramatyki, tudzież 2. i 4. książki do czytania prze-
znaczonej na naukę języka niemieckiego w Szkołach ludowych niemiec-
kich. Przy tej sposobności mają uczniowie przypadające gramatyczne
prawidła i słowa gruntownie w pamięci zachowywać a ćwiczenia w gra-
matyce praktycznej zawarte z mowy ojczystej na język niemiecki i od-
wrotnie ustnie a wedle możności i pisemnie przekładać. Poprawki wy-
pracowań pisemnych winny i tutaj być przedsiębrane w myśl skazówek
pod pozycyą c. wyłożonych.

(Dokończenie nastąpi.)

ANTONI

Biskup Amatunt. i Wik. Apost. Krak.

X. Paweł Russek

Kancelarz.

Czcionkami Karola Budweisera w Krakowie.

KLASYFIKACYJA

UCZNIÓW C. K. SZKOŁY GŁÓWNEJ



W KRAKOWIE

po ukończeniu IIgo półrocza

1864.

ZAŁOŻENIA SZKOŁY ROK I.



W KRAKOWIE

W Drukarni „Czasu” W. Kirchmayera.

1864.

ZGROMADZENIE NAUCZYCIELI.

JP. STANISŁAW KOPACZ, Dyrektor i nauczyciel klasy obecnie III. Członek Komisji rozpoznawczej poprawczej książek polskich, używanych obecnie w szkołach ludowych, oraz orzekającej o możebności użycia innych pod sąd jej oddanych; tudzież nauczyciel języka niemieckiego i metodyki tegoż w Zakładzie pedagogicznym męzkim.

JKs. ZYGMUNT WOLEK, Katecheta, były Prowincyał Zgromadzenia XX. Augustyanów, obecnie Inwigilator Szkół publicznych i zakładów prywatnych izraelskich na Kazimierzu.

JP. WOJCIECH BEDNARSKI, zastępea nauczyciela klasy IV.

„ LEOPOLD MIAKOWSKI, zastępea nauczyciela klasy II.

„ JAN ZASADNI, pomoenik i zastępea nauczyciela klasy I. przy c. k. Szkole Głównej Wzorowej.

„ FRANCISZEK DZIEWIŃSKI, pomoenik oraz kancelista przy Konsystorzu Jeneralnym Dyec. krak.

„ TOMASZ RUDNICKI, nauczyciel rysunków.

„ ANTONI RUDNICKI, kandydat stanu nauczycielskiego, oraz nauczyciel śpiewu.

I. Klasa.

Z pomiędzy 69 uczniów zasłużyli

Na nagrodę:

1. Gałdyński Aleksander.
2. Kormanek Stanisław.

3. Misiorowski Wojciech.
4. Morański Jan.

Na pochwałę:

5. Götze Kazimierz.
6. Ogrodziński August.
7. Hryniówiecki Kazimierz.
8. Nędzeński Jędrzej.
9. Smidowski Teofil.

10. Zieliński Franciszek.
11. Tylko Jakób.
12. Juszcakiewicz Jakób.
13. Tomaszewski Antoni.
14. Rudziński Piotr.

Na promocyją:

15. Motyka Franciszek.
16. Malacina Maciej.
17. Tyrkalski Jan.
18. Kołasiński Maxym.
19. Stanek Franciszek.
20. Kulczyński Jan.
21. Tyralewski Kazimierz.
22. Pama Jędrzej.
23. Żurkiewicz Zygmunt.
24. Brylicki Wiktor.
25. Panek Jan.
26. Gorączko Józef.

27. Wojciechowski Antoni.
28. Tylek Jan.
29. Mądry Franciszek.
30. Mastella Józef.
31. Franczyk Władysław.
32. Scherbaum Ludwik.
33. Leliciński August.
34. Kowalik Stanisław.
35. Sinkowski Jan.
36. Pawlikowski Michał.
37. Wygajski Franciszek.
38. Zajączkowski Jan.

14 uczniów przestało uczęszczać do szkoły, a 17 nie otrzymało promocyi.

Jan Zasadni

zastępca nauczyciela.

II. Klasa.

Z pomiędzy 68 uczniów zasłużyli

Na nagrodę:

1. Zygmuntowski Józef.
2. Targowski Stanisław.

3. Galos Jan.
4. Wójcik Józef,

Na pochwałę:

5. Kapiński Władysław.
6. Dąbrowski Antoni.
7. Statowski Napoleon.
8. Rymler Eugeniusz.
9. Hudec Bogumił

10. Myszkowski Aleksander.
11. Włodarski Zygmunt.
12. Rutkowski Wojciech.
13. Zasadni Emil.
14. Bicz Stanisław.

Na promocyję:

15. Bujak Jan.
16. Rydel Wacław.
17. Nagel Józef.
18. Czyżowski Tadeusz.
19. Orczykowski Józef.
20. Wujcicki Franciszek.
21. Wieczorek Józef.
22. Henisz Roman.
23. Malikowski Aleksander.
24. Stachowski Jan.
25. Kobielski Michał.
26. Suski Jakób.
27. Reroń Stanisław.
28. Wójtowicz Franciszek.
29. Kwakiewicz Józef.
30. Kurdziel Bolesław.
31. Bojarski Michał.
32. Sroka Andrzej.

33. Maryjan Józef.
34. Kowalski Ludwik.
35. Hubert Antoni.
36. Kurek Karol.
37. Szymczykiewicz Feliks.
38. Wilczyński Antoni.
39. Jakubsohn Bernard.
40. Chropek Karol.
41. Podolak Michał.
42. Wolarczyk Adam.
43. Stopa Władysław.
44. Wesołowski Antoni.
45. Strzałkowski Józef.
46. Sobowicz Józef.
47. Błaszczakiewicz Alojzy.
48. Bil Józef.
49. Szmidziński Władysław.

3 uczniów przestało uczęszczać do szkoły, a 16 nie otrzymało promocyi.

Leopold Miaskowski.

Zastępca nauczyciela.

III. Klasa

Z pomiędzy 70 uczniów zasłużyli

Na nagrodę:

1. Gałdeński Zygmunt.
2. Strzałkowski Karol.
3. Sobierajski Leon.

Na pochwałę:

4. Remin Stanisław.
5. Muszyński Teofil.
6. Jaklicz Adolf.
7. Zaczkowski Feliks.

Na promocyję:

8. Orczykowski Jan.
9. Wacławiczek Jan.
10. Cyps Romuald.
11. Ludwikowski Władysław.
12. Nowak Antoni.
13. Kuśmierski Edward.
14. Bitterer Franciszek.
15. Baran Józef.
16. Witas Kazimierz.
17. Gluszeński Feliks.
18. Jakubowski Stanisław.
19. Cios Antoni.

20. Rydel Władysław,
21. Ostrogórski Karol.
22. Karkosiński Ludwik.
23. Linezowski Piotr.
24. Hajdukiewicz Władysław.
25. Suchodolski Mieczysław.
26. Balezarski Józef.
27. Kajezo Dionizy.
28. Bazes Gerson.
29. Rulikowski Władysław.

31 uczniów nieotrzymało promocyi, a 10 przestało uczęszczać do szkoły.

Stanisław Kopacz,
Dyrektor i nauczyciel klasy.

IV. Klasa.

Z pomiędzy 74 uczniów zasłużyli

Na nagrodę:

1. Matusiński Teofil.

2. Kostia Jan.

3. Kulczyński Władysław.

4. Kowalczyk Wincenty.

Na pochwałę:

5. Horak Antoni.

6. Barwiński Szymon.

7. Herden Maksymilan.

8. Zborowski Adam.

Na promocyję:

9. Bigaj Ignacy.

10. Kaszyczka Antoni.

11. Statowski Szczepan.

12. Kasprowicz Władysław.

13. Kolasiński Antoni.

14. Grabowski Jan.

15. Cuzydło Jan.

16. Szafranec Jędrzej.

17. Wrześniewski Walery.

18. Mrozek Ludwik.

19. Henisz Karol.

20. Glück Henryk.

21. Bieroński Wiktor.

22. Ochabowicz Mateusz.

23. Bugajski Edward.

24. Turczyk Stanisław.

25. Sinkowski Józef.

26. Podgórski Ludwik.

27. Jastrzębski Kazimierz.

28. Kamiński Rajmund.

37 uczniów nieotrzymało promocyi, a 8 przestało uczęszczać do szkoły.

Wojciech Bednarski

Zastępca nauczyciela.

LICZBA UCZNIÓW.

I. klasa	69.
II. klasa	68.
III. klasa	70.
IV. klasa	74.
Razem	281.

Przyszły rok szkolny rozpoczyna się 1 września; wpisy trwać będą od 31 sierpnia do 2 września b. r., przy których się składać ma przepisaną opłatę szkolną.

C. k. Szkoła główna III. umieszczoną zostanie od 1 września 1864 r. przy Ulicy Św. Jana w domu pod Nr. 299.